ב: שבעת ימים פרק ראשון יומא

תורה אור

1. וְהָיְתָה זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה:
ויקרא טז לד

2. אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי בְּיוֹם צַוֹּתוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת קָרְבְּנֵיהֶם לְיְיָ בְּמִדְבַּר סִינָי:
ויקרא ז לח

3. וְשָׁב הַכֹּהֵן בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה פָּשְׂתָה הַנֶּגַע בְּקֵרֶת הַבָּיִת:
ויקרא יד לט

4. וּבָא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה פָּשְׂתָה הַנֶּגַע בְּבָתֵּי צָרַעַת מְמָאֶרֶת הִוא בְּבַיִת טָמֵא הוּא:
ויקרא יד מד

מסורת הש"ס

ואימא צוה צוה דיוה"כ. וה"ת ליתני ה"ל כל הני קרתי למה לי לזה לעשות לכפר ואין נראה לומר דהשתא הדר ביה מדרשא לעשות ולהכי תרוייהו דלי מלכפר לחודיה ה"ק כפרה דקרבנות ואי מצוה לחודיה ה"ק פרה נמי להכי כתב תרוייהו דהא מ"מ מכאי מיקני לך ליתני הכי דלא הדר ביה מלעשות ועוד אי הדר ביה ה"ל למימר מלא ולקמן (דף ג:) נמי מוכח דלא הדר ביה מלעשות דכי קתמר ר"ל מתני תרתי קתמר לעשות זה מעשה פרה מלמת לעולם לא הדר ביה מדרשא לעשות וי"ל דה"פ מ"ט לא נפקא לן מקרא מלא פרה ויוה"כ אימא יוה"כ צוה זה יוה"כ ואימא לן לעשות לכפר ודלמא לעשות זה מעשה פרה לכפר אלו קרבנות דכתיב ואימא לכפר מלמת ומשמע ליה לכפר לאפוקי יום הכפורים ויוה"כ וקרבנות מלכפר הני סכרת המקשה נסמוך דהא ליתא דלי לא כתב יוה"כ דהיכן לכפר לעשות תרוייהו זה יוה"כ כדפרין לעיל אימא כולה קרא ליוה"כ והשתא פרין שפיר אימא לא פרה לכפר אלו קרבנות יוה"כ וקרבנות וי"ל דה"ק יוה"כ למודיע כבחמיץ ביה לכפר ודמי ליה טפי מקרבנות אבל השתא דכתב לעשות וצריכין אנו לרבויי פרה מלעשות מע"ג דלא דמיא כולי האי למלוחים ה"ל נימא נמי דנרבי מלכפר קרבנות דלאו למעוטי קרבנות אלא לרבויי דלא אימא לכפר זה יוה"כ וקרבנות לאו דרשא זה יוה"כ לכפר אלו קרבנות מגל פרה לא מסתם כן זוה למה לי מלכפר הוה נפקא לן שפיר יוה"כ וקרבנות וי"ל מי לא הוה כתב מלא זוה לכפר ה"ל